

1970-TALET KAN KÄNNAS avlägset. Vissa som läser den här boken var inte ens födda när det begav sig. Men den världsvida kyrkan skördar fortfarande frukterna av den kongress för världsevangelisation som arrangerades i Lausanne 1974 – den kongress som kom att bli startskottet för vad som därefter har beskrivits som Lausannerörelsen.

Lausanne 1974 blev en vitamininjektion för hela det globala missionsarbetet, och dess anda av öppenhet, självrannsakan och vilja till samverkan har sedan dess banat väg för tusentals missionsinitiativ och strategiska samarbeten världen över. Den deklaration som antogs vid mötet är vida erkänd som ett av den moderna kyrkohistoriens viktigaste dokument.

Till saken hör att Lausannerörelsen bildades mot en till stora delar dyster bakgrund. Det var nämligen mycket som stod på spel när Billy Graham, John Stott och ett antal ledare från det globala Syd drog igång vad som skulle bli Lausanne 1974. Några år tidigare – det mytomspunna 1968 – hade Stott varit en av deltagarna på Kyrkornas Världsråds generalförsamling i Uppsala. I likhet med många andra hade han där reagerat mot den dominerande teologiska inriktningen, där kyrkans uppdrag i världen definierades på ett ensidigt sätt i relation till materiella och socio-politiska frågor, utan att visa samma passion för att möta den andliga hungern hos de oevangeliserade mil-

jonerna. Stott ansåg att mötet därigenom misslyckades att leva under Skriftens auktoritet.

I den meningen var alltså Lausannerörelsen en reformationsrörelse. Den gav förnyad energi till mission över hela världen, med Jesus och bibelordet i centrum. Det är också mot den bakgrunden som Lausannedeklarationens femton punkter ska läsas. Inte minst med formuleringar som dessa:

Vi bekräftar vår tro på både Gamla och Nya testamentets gudomliga inspiration, sanning och auktoritet i dess helhet, såsom Guds enda skrivna ord, utan fel i allt som det påstår och det enda ofelbara rättesnöret för tro och liv (punkt 2).

Vi hävdar att det finns endast en Frälsare och endast ett evangelium, fastän det finns en stor variation av evangelisatoriska uttryckssätt (punkt 3).

Fastän försoning mellan människor inte är detsamma som försoning med Gud, social handling inte detsamma som evangelisation och politisk frigörelse inte detsamma som frälsning, så erkänner vi dock att både evangelisation och socialt och politiskt engagemang tillhör vår kristna plikt (punkt 5).

Den här antologin består av tre huvuddelar. Den första ger en historisk överblick av Lausannerörelsens framväxt – dess kongresser och konsultationer, men också dess inflytande i Sverige. Här finns mycket stoff för den historiskt intresserade,

där särskilt det första avsnittet om världskongresserna bör ses som relevant för varje troende. Den andra huvuddelen ger nuktida tolkningar och utläggningar av Lausannedeklarationens femton punkter, författade av röster från en stor bredd av den svenska kristenheten. Den tredje ger i samma anda exempel på missionsutmaningar i Sverige och Europa.

Vår förhoppning med boken är att den ska bidra till samma typ av vitalisering som de globala Lausannekonferenserna har gjort genom åren: en fördjupad kärlek till Herren och hans ord, och en villighet att likt Jesaja i templet utbrista: "Här är jag, sänd mig!"

Olof Edsinger och Göran Janzon